

Bà B c

Tác Giả: Hoàng Ng c L

Thứ Hai, 18 Tháng 7 Năm 2011 22:50

Ở cái xóm ngã B y này, ít ai biết tên thật của bà và người ta thường gọi bà là "bà B c".

Có lẽ người ta gọi tên bà như thế do bà là người B c chính xác, với hàm răng đen, hói v u và đôi mắt đỏ với cái giọng ch i t c tuy thô l nh ng đôi khi l i đ c k t vè, vắn v .

Hình minh họa / Internet

Khi mới tới xóm này, bà vui vẻ với mọi người, biết kính trên nhường dưới. Ra đường gặp người cao tuổi, bà chào hỏi thân tình và kết thân với nhiều người hàng xóm. Thế mà từ ngày làm ăn kém khá, con cái đổ đ t, bà coi thế giới này chỉ còn là một cái vuông chi u nh h p đ i con một bà. Thế mà chỉ ngay như chúng bà cũng biến thành kẻ "ch đâu người đó", trước mắt nh của bà.

Có một lần, ông chúng bà đang người đánh chén với những người khác thì bỗng bà tìm t i, la hét, m ng ch i r i ôm ch m, bó gối ông mà qu ng ông ra đ ng. Cả xóm t i xem và khoái trí pha trò.

Ch n, một loạt bài giọng nh t t m, nh ng đ ch i h n nhi u. Bài có 120 quân và th ng ph i có 5 ng i m i đ b . Khi bài đã đ 6 ch n thì th ng và ng ta g i là "ù". Có nhiều l i ù

Bà Bọc

Tác Giả: Hoàng Ngọc Lũ
Thứ Hai, 18 Tháng 7 Năm 2011 22:50

---

khác nhau: Ù sông: ch^h cⁿ 6 chⁿ là ù; Ù tôm: Khi ù, trên bài phⁱ có 3 quân, tam sách, tam vⁿ, th^t vⁿ; Ù lèo: trên bài phⁱ có 3 quân chi chi, c^u vⁿ, bát sách; Ù b^{ch} đ^{nh}: Khi ù thì trên bài phⁱ toàn là quân tr^{ng}; ù th^p đ^u: khi ù, trên bài phⁱ có chⁿ 10 quân đ; ù th^p đ^u lèo: Trên bài phⁱ có 10 quân đ, trong đó phⁱ có 3 quân c^u vⁿ, bát sách, chi chi.....

Ông Bọc r^t hiⁿ lành và nhút nhát tr^{ng} c^v nên ng^{oi} ta gⁱ tên bà làm sao thì đ^t tên cho ông theo ch^đ m^u h^{nh} th.

Không hi^u tr^{ng} c^đ đây ra sao ch bây gi ông Bọc hiⁿ quá s^c. Th^m chí có ng^{oi} b^o: "Ông ta hiⁿ nh chó thiⁿ".

Ng^{oi} ta r^t ít khi th^y ông Bọc ra đ^{ng} ngoài nh^{ng} khi b^v sai v^t, phⁱ đi đây đi đó. H ông đang đ^{ng} trò chuyⁿ vⁱ ai mà nghe gi^{ng} h^{ng} c^a bà, ho^c th^y bóng dáng bà là ông c^p v^{oi} đi th^{ng}.

Y^y mà hàng xóm c^{ng} nghe gi^{ng} bà Bọc tru tréo ông hoài. Nào là:"Dù sao thì mình cũng là b^c a đ^c sĩ, bác sĩ mà sao ông lⁱ c^đ đi lⁱ vⁱ nhⁱ ranh hoài!", nào là: "Nⁱ nào vung ^y! Ông phⁱ bi^t danh giá mình mà l^a bⁿ ch!".

"Nⁱ nào vung ^y" là câu mà bà Bọc th^{ng} ng^{oi} ra vⁱ nh^{ng} ng^{oi} muⁿ môi giⁱ tình duyên cho cô con gái đ^c sĩ c^a bà. H đ^{ám} nào bà th^y không cân x^{ng} thì th nào câu cuⁱ cùng c^a bà cũng: "Nⁱ nào vung ^y".

Bà chánh Tⁿ là ch khá quen bi^t vⁱ bà Bọc, th^y có c^u Tân là cháu c^a ch^{ng} mⁱ h^c xong cán s<sup>Phú Th, bà bèn nhanh nh^u tⁱ nhà bà Bọc ng^{oi} lⁱ mai mⁱ. Sau hⁱ chuyⁿ vⁿ dông dài, bà chánh Tⁿ vào đ:

- Ch^{ng} nói đ^u gì bác, hôm nay em đⁿ đây có m^c đích là muⁿ m cô Trúc cho th^{ng} cháu Tân.
- mà c^u Tân nào nh? – Bà Bọc hⁱ.
- Th^a bà! Th^{ng} cháu Tân con nhà chú T^m nhà tôi đ^y!
- mà c^u ^y còn đang đi h^c mà?
- Đ cháu nó mⁱ v^a thi đ^{ra} tr^{ng}.
- Mà tr^{ng} đⁱ h^c nào v^y?
- Th^a bà tr^{ng} cán s<sup>Phú Th.

Bà B c

Tác Giả: Hoàng Ng c L

Thứ Hai, 18 Tháng 7 Năm 2011 22:50

- Phú Th à? Cái tr ng mà ng i ta g i nôm na là "k s th" có ph i nh th không?
- D th a là cán s Phú Th ch !
- Thì s m i si c gì! H c ó ra thì ch cao h n m c th m t tí.

V a nghe t i đây, bà chánh b ng sa s m nét m t r u bu n, còn bà B c thì nhâng nháo, v a đ a tay quét v t tr u dích loe trên mi ng, v a nói t p:

- Thôi thì tôi ch ng nói đ u gì bà. Cháu Trúc đã có nhi u n i m h i, toàn là bác sĩ, k s không à! Tôi cũng ch a bi t ch n đám nào. Dù sao cũng ph i "n i nào vung y" cho x ng. D c sĩ mà i đi y anh th thì coi sao cho đ c.

Bà B c v a nói xong, li n nh m đ y, khi n bà chánh T n c ng ph i nh m theo.

- Th thì em xin phép bác b qua, coi nh em không đ n đây đ bàn chuy n này. Thôi em xin phép bác em v !

Bà B c v a vu t v t tr u dích trên mi ng, v a nói:

- Thôi thì b qua chuy n y, mình ó đây nói ti p sang chuy n khác.

M c đ u bà B c nói th nh ng bà chánh m t m c ki u t ra v vì b c m th y b bà B c khinh r quá đáng. V a đi, bà v a th m thì : "L i nhi u m i t i n m không", "già kén, k n hom"..

Gia đình bà chánh T n tr c đây r t khá g a, ông T n t ng làm chánh t ng Ph L , huy n Gia Lâm. M t huy n r t l n và có nhi u làng ngh truy n th ng.

Ông chánh T n t ng uy danh m t c i, trong khi gia đình bà B c thì nghèo khó và ông B c ch là m t tên lính b o an. Khi di c vào nam thì làng c a ông chánh T n và gia đình bà B c đã ph i phiêu b t và t n mác nhi u n i. Ng i thì ó Tây Ninh, k ó Cái S n, gia đình ông Chánh và bà B c thì ó Sài Gòn. Tuy không cùng m t khu ph nh ng vì là ng i làng nên th nh tho ng h tìm t i thăm nhau.

Thu ban đ u khi m i di c vào nam thì ông bà B c hay tìm đ n thăm gia đình ông chánh T n nh ng t khi làm ăn kh m khá và con cái đ đ t thì ông bà B c hình nh c t đ t m i quan h v i dân làng. Th m chí ông bà mu n c o r a t t c nh ng dích bám c a làng cũ n i mình.

Ngay nh ng ngày h i làng vào đ p kính l quan thầy thánh Phê rô, b n m ng c a dân làng, đ c t ch a h ng năm vào cu i tu n l , cu i tháng sáu t i m t x đ o đông dân làng c ng Th Đ c thì ông bà cũng ki m cách ki u t .

Dân làng H u ch n thánh Phê Rô làm quan thầy, làm b n m ng cho dân làng vì khi theo đ o, c tiên ch c a làng đ ngh r ng chúng ta sinh s ng b ng ngh chài l i nên ch n thánh Phê Rô là đúng nh t vì thánh Phê Rô x a kia cũng là m t ông thuy n chài, s ng v ng nh đánh cá.

Bà B c

Tác Giả: Hoàng Ng c L
Thứ Hai, 18 Tháng 7 Năm 2011 22:50

Khi nghe theo tiếng gọi của Chúa, ông Phê Rô đã qu ng chài, bỏ thuyền mà ch y theo. Thấy có lý, c làng H u theo i c tiên ch ch n thánh Phê Rô làm quan thầy t đ y.

Nhà bà B c r t sùng đ o, ít nh t là v b ngoài. T i nào nhà bà cũng đ c kinh r t to, r t dài. Song song v i tiếng kinh, i hát, th nh tho ng hàng xóm, ng i qua đ ng i nghe tiếng bà quát tháo. Khi thì quát tháo con, khi thì ch ng, th m chí có lúc c con chó, con mèo hàng xóm i n v n tr c c a nhà bà. Bà đ c kinh nh m t cái máy thu âm s n đ c m to ra.

Đ o đ c v y ch h có ai i đ ng ch m t i bà thì cái miệng bà quát ra không thua cái gàu dai. Bà ch i ai là ch i có văn v , sách v ðàng hoàng. Nh ng i bà ch i gi ng nh nh ng câu vè mà bà h c thu c lòng.

Nh ng ng i hàng xóm ng i mi n nam thì ch bi t bâu i nghe đ mà r c i vì nó m i i và khô hài quá. Trong khi nh ng ng i g c b c nghe bà ch i thì ch bi t than lên r ng: "chua quá! Khi p quá!".

M i khi bà ch i ai là bà lôi g c gác, tông ti, h hàng bao đ i c a n n nhân ra mà ch i. Có m t i n, m t ông tài x taxi ngang qua ngõ h p nhà bà, xe c khó tránh, ông ta ch than van m t i: "C t xây ch n đ ng quá!". Thấy là t bên trong nhà ch y ra, bà réo lên:
- Tiên s b cái lão tài m t xác kia! bà có l y x ng, l y c t c a b , t nhà mà ra xây c t đâu mà mà i tru tréo lên th !

Bác tài đ nh xướng xe phân gi i ph i trái nh ng th y bà ðang "n i tam bành" ra nh th li n b m còi inh vang m t h i cho đ t c, r i phóng xe ch y th ng.

Th t s thì Trúc cũng đã có m t vài n i t i ng m ghé nh ng ch ng đâu vào đâu vì h có ai đ n là bà B c ra ti p khách thay con. Nhìn ai là bà nhìn t đầu t i chân, không khác gì m y bà nái i n. Hình nh ch ng m y ai i t m t bà. C u thì bà chê không đáng vì b ng c p th p, c u thì bà chê không "môn đ ng h đ i".....

Chính vì th mà tuy ra tr ng đã h n m i năm nay, đ c sĩ Tâm Trúc v n c sáng khuya m t mình, trong khi các b n đ ng môn, đ ng i p thì đa s đã tay b ng, tay b , yên ph n.

l i l i chào qua loa, tr ng v ng.

Ti ng xe Honda c a Toàn xa g n, thay vào đó là ti ng la th ng thi t và gào thét c a Trúc. Bà B c tuy h ng hách, d t n nh ng l i r t th ng con. Bà th y n c m t, n c r i c a con đ m đĩa và da m t c a con xanh mét. Bà ch y lung tung, lòng x c các ngăn kéo đ tìm d u c o gío cho con. Trúc ph t tay ngăn m và cô nh mu n l m đi vì m t h n, ki t s c.

Bà B c la oái vì lo s , bà nh c đ n tho i g i ông con bác sĩ v g p. T bên kia đ u dây, bác sĩ Văn h i m :

- Mà nguyên nhân ra sao, em Trúc l i b nh v y!
- M đầu bi t gì, ti p khách vào phòng thì th y em nó nh th !
- Đ con v ngay.

V a v đ n nhà, Văn ch y th ng vào phòng em. Th y anh v , Trúc ch m d y ôm anh mà than khóc th m thi t. Cô ú khóc, k đ u đuôi. Nghe xong, m t mũi Văn tái xanh, nh t nh t r i anh ch y th ng ra phòng khách v a qùy xúông, v a l y m :

- Con van m , xin m đ cho chúng con yên. Xin m đ cho chúng con s ng cho ra ng i!
- í cái anh này! Đã ăn ph i bát, ph i đĩa c a ai mà v đây nói năng nh th !
- Xin m đ ng can thi p quá nhi u vào cu c s ng c a chúng con. Chúng con đã l n, đã tr ng thành c r i!
- Anh này nói hay nh ! bây gi b anh là bác sĩ r i v đây d y m anh hay sao đây?

Bà v a nói, v a quát m g i ch ng:

- í ông Phong í là ông Phong! Th ng con ông nó đang đe, d y tôi đây này! Ông cho chúng nó ăn h c cho l m vào đ bây gi nó lên m t, ch i cha, m ng m .....

Thì ra tên ông B c là Phong. Ông Phong nghe v g i, v t v i cái c a đang c a, s a đ u h i, ch y ngay v phía v .

- Bà g i gì tôi th ?
  - Ông có nghe th ng con ông nó đang m ng, ch i tôi kìa?
  - Con mình nào dám h n nh th ?
  - í gi i í đúng là cá mè m t l a. Ch ng ngu m i đ con h . Cha nào con y, rõ kh thân tôi!
- Th là bà B c khóc r ng lên ăn v . Văn và ông Phong v t ch y đ n l y, van, sẵn sóc bà. Đ c th , bà m ng b o:
- Chúng mày c đ tao ch t đi! Ham gì mà s ng!
  - Con l y m ! Xin m hi u th u cho lòng chúng con! – Toàn van m nh th .

Trúc thì g ng đ ng d y, cô đ nh ra van, xin m nh ng l i nh l i nh ng hình nh lúc này, cô l i c m th y choáng váng, d a l ng tr ng k . Ông Phong thì dùng h t s c đ nâng đ v d y và dìu bà vào phòng trong.

Nh ng ti ng la đã im b t, bà B c c m th y đau xót, chua chát cõi lòng. Bà c m th y bà đã h i quá đáng khi đ i x v i ch ng, con nh v y. Bà thoáng h i h n và suy nghĩ vu v . Bà b t đ u r u bu n khi tính ra thì Văn năm nay đã ngoài 40 và Trúc thì đã tu i đ i 3 con giáp. V y mà c hai v n s ng đ i đ c thân. Văn con trai thì không quá lo nh ng Trúc thì đ i con gái ch có th i. Th i qua đi thì h t đ i. Bà c suy nghĩ v n v r i b t khóc.

Bà c m th y h i h n khi ch cho con ăn h c mà không cho con tr ng thành, đ c l p vào đ i. Th m chí dù con cái đã khôn l n, đ đ t nh ng t t c m i vi c l n, nh trong gia đình bà đ u đ c quy n lo ng. Ngay c nh ng đ l t c a c hai con, bà cũng dành quy n mua s m. Cũng có lúc bà c m th y đ i s ng con bà không gi ng ai nh ng cái b n tính kiêu căng, t ph đã khi n bà cách, ngăn v i ng i ta, v i x h i bên ngoài nh th .

Bà l n l t nghĩ l i nh ng n i đã đ n c u duyên con bà. Bâ gi bà suy l i và t nh táo th y r ng có nhi u n i r t x ng đáng nh ng ch vì kiêu căng, t ph mà đâm ra "sôi h ng, b ng không", gi thì nh ng đâm đó đầu đã vào đ y, yên b gia th t.

Bà nghĩ l i Toàn r i bà th m thì: "C u y đ c ch ! n t na, đ o h nh". Bà bi t Toàn t ngày c u ta còn bé, chung tr ng, chung l p v i con bà. Toàn h c gi i nh ng gia đình nghèo nên ph i b đ h c hành đ vào s ph m. Nghĩ đ n đây, t nhiên bà a n c m t th ng con.

Tai bà v n nghe ti ng thút thít, h n oan t phòng Trúc phát ra. Lòng bà cay đ ng đ n t n cùng, bà cũng n c n theo con. Bà đ nh vào phòng con an i nh ng bà v n không đ n đ c cái cõ lòng h ng hách t đ c nên quay ra g i ch ng:

- Ông Phong i! Vào đây tôi b o!
- Bi t v còn đang trong c n hung hãn t n cùng, ông Phong b d công vi c ch y ngay vào phía v
- Bà g i gì tôi?
  - Ông ph i vào trong coi con Trúc làm sao ch ?

Ti ng máy xe Honda quen thu c n xa ngoài ngõ. Bà B c nghe gi ng gi ng nh ti ng xe lúc nây c a c u Toàn. Bà đoán ch c c u y s tr l i. Bà ch y tu t vô phòng con bà, v c Trúc đ y:

- D y đi con, c u Toàn tr l i kia kìa!
- Tr l i đ làm gì? Thôi m đ con yên!
- D y mà r a m t, s a so n đi con. C u y s p t i kìa.

Ti ng xe m i lúc m t g n h n, lòng bà B c h n h vui m ng. Bà v a ch y vào trong l y khăn lau m t cho con, v a th m nghĩ nh ng câu ng t ngào ti p khách. Trúc thì u t ngh n và th n th c m nh h n. Cô bi t rõ không bào gi Toàn tr l i, sau khi b m cô x v n ng l i nh th .

Bà Bức

Tác Giả: Hoàng Ngọc L

Thứ Hai, 18 Tháng 7 Năm 2011 22:50

Trong khi bà Bức c quát nháo lên: "Dy đi con! Dy đi con! Cũ y s p t i à!".
Tiếng xe m i lúc m t g n h n, bà Bức h n h vui m ng m toang c a r i ch y v i vào trong l y
bình n c nóng đ pha trà. Bà thoãn tho t ch y qua, ch y l i, mi ng bà thì c l m b m trong
hân hoan, vui m ng: "cũ y đang t i à!"

Bà Bức b ng gi t ph t mình tr c ti ng th ng kít c a chi c xe Honda. Ng i lái xe ch y v i vô
c a h i to:

- Cô Nguy n Th Tâm Trúc có nhà không?

Bà Bức nhìn ra, lòng bà trùng xu ng, bà mu n té nhào vô thành c a khi nh n ra ng i y không
ph i là cũ u Toàn mà i là ông lão phát th , có l p da khô c n và đen thui nh c t nhà cháy.
Bên trong ti ng thút thít c a Trúc m i lúc m t to, m nh h n, mang m t n i s u bu n, o nã.